

Ja, jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem vil gentage dem, men derved blive de ikke bedre.

Det nytter ikke, at det ærede Medlem ikke alene gaar imod det Standpunkt, jeg staar paa, og siger, at det har jeg ingen Ret til at staa paa, men ogsaa gaar imod Ministerens Standpunkt og siger, at det ogsaa er forkert. — Vi have slet intet Forsvar, siger det ærede Medlem, naar vi faa det. Ja, det er standhaftigt i høj Grad. Men hvis det ærede Medlem faar sine Meningsfæller til at staa paa det Standpunkt, blive vi paa det bestaaende, og saa har det ærede Medlem naaet det, han sammen med sine Meningsfæller i 70erne og i Førstningen af 80erne naaede, nemlig intet at faa udrettet.

Den anden Indvending imod mig for, at jeg blev staaende paa det Standpunkt, jeg staar paa, blev fremsat af det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Christiansen). Han opfattede Stillingen saadan, at vi fra vor Side var forpligtede til, da vi ikke var saa mange i Tal som Højre og de Moderate tilsammen, uden videre at bøje os ved Afstemningerne og gaa over til deres Standpunkt. Det er jo en ganske urimelig Betragtning, og det er navnlig urimeligt fra det ærede Medlems Side, som er kommen herind ved at slaa en af vore Meningsfæller ned, altsaa bekæmpe vort Standpunkt, at han, da det er lykkedes for ham, mener i sin Sejrsrus, at han ogsaa herinde kan forlange, at vi uden videre skulle overgive os og gaa over til ham. Det er lidt for meget af Tapperheden, og det ærede Medlem har ingen Ret til at sige noget saadant. Her staar der 3 selvstændige Grupper og forhandler om Sagen, og det ærede Medlem kan ikke kræve af os, at vi skulle fravige det Standpunkt, vi stod paa forud for Valget, og som vi under Bekæmpelse fra de andre Grupper Side maatte gennemføre ved Valget.

Der er fremsat adskillige andre Indvendinger, men jeg mener, som sagt, at det er Hovedsagen nu at komme til en Afgørelse igennem Udvalg. Naar den ærede Forsvarsminister anførte, at hvis Sagen ikke løses nu, er der Fare for, at den bliver et Stridens Æble i Fremtiden mellem Partierne, maa jeg sige, at denne Mening deler jeg. Jeg mener, at hvis Sagen ikke løses nu, løbes denne Fare, og den løbes i saa høj Grad, at jeg tror, vi slet ikke faa nogen Løsning, men staa overfor en haabløs Fremtid i den Henseende. Det maa vi ogsaa gøre os klart,

det ser jeg fuldt vel. Men ogsaa fordi jeg ser det, ønsker jeg, at Sagen nu snart maa være uddebatteret med Hensyn til de almindelige Synspunkter, saa at vi kunne naa frem til Afstemningen og til en virkelig Afgørelse her i Tinget.

V. H. O. Madsen: Jeg bad i Gaar om Ordet for en kort Bemærkning for at supplere det Citat af Roseberys Tale, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) i Gaar ikke anførte fuldstændig, han standsede netop paa det Punkt, hvor den berømte engelske Taler opfordrede til et kraftigt Forsvar for Fædrelandet. Det høje Ting blev saaledes bekendt med Roseberys varme Ord, som jeg fandt havde Ærinde netop til os under de nuværende Forhandlinger. Men det vakte Mishag hos de ærede Herrer af Socialdemokratiet og de Radikale, og de kom saa med et Sømmeskud af korte Bemærkninger for at søge at mistænkeliggøre min Stilling til Spørgsmaalet om Københavns Befæstning mod Landsiden, endskønt jeg efter min Afgang som Minister paa en Række Møder Gang efter Gang har søgt at vinde Tilslutning for min Opfattelse af denne Foranstaltning som nødvendig for et Forsvar af vort Land. Jeg skal ogsaa minde om, at jeg, efter at Regeringens Forslag var kommet frem, i „Gads Magazin“ har givet en Udvikling af min Opfattelse af denne Sag.

Der blev peget paa, at ved et af mine Vælgermøder var der stillet nogle Spørgsmaal til mig, hvoraf et gik ud paa, hvorvidt jeg delte den Opfattelse, som den ærede Rigsdagsmand fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har gjort gældende angaaende Forsvaret af København fra Landsiden. Jeg maa nu gøre opmærksom paa, at inden dette Spørgsmaal blev stillet til mig, havde jeg holdt en længere Tale, der trykt fylder 12 Spalter, og at jeg derfor mente at kunne henvise til denne Tale, der ikke lod nogen som helst Tvivl om, hvorledes min Opfattelse var, og jeg skal yderligere nævne, at efter at Forespørgselen var stillet til mig, og jeg havde besvaret den saaledes, som jeg har gjort Rede for i forrige Møde, blev min Tale trykt ordret, som den var holdt, og omdelt til hver enkelt af de ærede Vælgere i Københavns 7de Kreds. Men saa er der virkelig ingen, der med Rette kan fremføre nogen Bebrejdelse for, at min Opfattelse ikke skulde være kommen fuldstændig klart frem, og naar den ærede Rigsdagsmand fra Ringsted (Zahle) har villet gøre andet gældende, er det kun